

ת"פ 4298/11/16 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד ר"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4298-11-16 מדינת ישראל נ' מ'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
תביעות ירושלים	המאשימה
נגד	
ר"מ	
ע"י ב"כ עו"ד מדחת דיבה	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן ובביצוע עבירה של תקיפה חבלנית כלפי בת-זוגו, בניגוד לסעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי עובר למועד האירועים נשוא האישום, בחודש יולי 2016, הנאשם ואשתו (**המתלוננת**) היו נשואים כ-17 שנה ולהם 5 ילדים משותפים. בעקבות ויכוח, היכה הנאשם את המתלוננת בפניה ובידיה באגרופים ובסטירות, בהמשך אף היכה אותה בשרשרת. בשל כל אלה, נגרמו למתלוננת חבלות בידיה, המטומה בכתפה ובארובת העין, וכן נגרמה לה רגישות בקרקפת.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר כאמור, ללא הסכמה עונשית, והוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם כבן 41 שנים, נשוי לשתי נשים, כאשר מאשתו הראשונה, המתלוננת, נולדו להם 5 ילדים, ומאשתו השניה נולדו לו 3 ילדים. הנאשם בעל עסק עצמאי בתחום הירקות ומחלק את זמנו בין שני בתים - בבית המתלוננת בענאתה ובבית אשתו השניה באיזור חברון. לדבריו, וכן לדברי המתלוננת, קיימת קנאה של המתלוננת במערכת היחסים של הנאשם עם אשתו השניה, והדבר מעיב על כלל היחסים המשפחתיים. יחד עם זאת, שירות המבחן, ששוחח עם המתלוננת, התרשם, כי היא מגלה תלות בנאשם, טוענת כי אינה זוכרת את האירועים נשוא כתב האישום, וטוענת שכיום הנאשם מתנהג כלפיה בחמלה לנוכח מחלתה. היא תיארה שיפור במערכת היחסים ביניהם. מנגד, הנאשם הכחיש את האלימות הפיזית כמתואר בכתב האישום, והתמקד בכך שהדף את המתלוננת וכן התייחס לאלימות המילולית שבין שניהם. שירות המבחן עמד על דינמיקה מורכבת בין בני הזוג, ועל גישה

פטריארכלית מצד כלל המעורבים, לפיה הנאשם, הוא בעל התפקיד המרכזי והיוזמה בבית. הוצע למתלוננת להיעזר בשירותי הרווחה והיא אמרה כי תעשה כן. הנאשם והמתלוננת כאחד, הביעו רצון לעבור טיפול בתחום הזוגי לשיפור התקשורת ביניהם. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי הואיל והנאשם אינו תושב ישראל, לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו, לרבות השתלבות בטיפול, ולכן נמנע מכך. במקביל, לנוכח מכלול השיקולים, ובעיקר המצב הכלכלי והיות הנאשם תומך בשתי משפחותיו כבעל עסק עצמאי, הומלץ כי בית המשפט יימנע מהטלת מאסר בפועל, תוך הטלת מאסר על תנאי וקנס.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי הנוגע לעבירות שב"ח, אך מדובר ברישום ישן שאינו רלבנטי.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-8 חודשי מאסר לנוכח נסיבות המקרה, נסיבות הנאשם והפסיקה הנוהגת.

מאידך, הסניגור טוען, כי ניתן להסתפק בהמלצת שירות המבחן. הסניגור סבר כי יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בתושב האזור שלא ניתן להטיל עליו מגוון עונשים החלופיים למאסר, שניתן היה להטיל אילו היה אזרח ישראלי.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית ואף למעלה מזה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בהתלהטות הרוחות, שכמובן אין לה כל הצדקה מבחינת גלישתה ממילים למעשים קשים מאוד; הנאשם אחראי באופן בלעדי למעשיו וכאדם מבוגר, צריך היה להימנע מהם לכתחילה; הנזק הגופני והנפשי למתלוננת ניכר ואף עלול היה להיות גרוע יותר. ישנו רכיב של חלופי זמן.

מדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה בעבירות כגון אלו היא מגוונת, אך מצוות בית המשפט העליון היא להעביר מסר מרתיע למי שפוגעים בבני משפחתם תוך ניצול דלת אמות הבית לעשות כן, מבלי שאיש יידע על כך. על-כן לרוב

תיקים מסוג זה מסתיימים במאסר ממש. ברע"פ 11/15 פלוני נ' מ"י (מיום 20.1.2015) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-15 חודשי מאסר בגין שני מעשי תקיפת ב"ז הגורמת חבלה, והנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר; ברע"פ (נצרת) 28865-08-16 ואקני נ' מ"י (מיום 21.12.2016) אושר מתחם ענישה שבין 8 ל-12 חודשים בגין תקיפה שגרמה חבלה בפניה של המתלוננת, ושם אושר עונש של 34 חודשים, אם כי מדובר בריבוי מקרים, שאינם רלבנטיים לעניינו. ברע"פ 7575/13 אינדלקאו נ' מ"י (מיום 7.11.2013) אליו הפנתה המאשימה, הוטל עונש מאסר של 8 חודשים, אך שם דובר בנאשם בעל עבר פלילי רלבנטי, ופגיעה באותה מתלוננת ממש, כך שלא ניתן לגזור ממקרה זה לעניינו. לצד אלה ישנם מקרים שהסתיימו בעבודות שירות - ר' לדוגמה ע"פ (ב"ש) 55472-04-13 סולימובסקי נ' מ"י (מיום 11.12.2013).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד בין מאסר קצר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: שליחת הנאשם למאסר כעת תפגע בו ובעיקר במשפחותיו, בהיותו מפרנס של שתי משפחות במקביל בעסק עצמאי - בנסיבות העניין יהיה מדובר בפגיעה בלתי מדתית; הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו וצמצם אותם מאוד; נדמה כי השכינה שבה לשרור בין המתלונן לנאשם, בין היתר על רקע מחלתה של המתלוננת; הנאשם עומל קשות לפרנסת משפחותיו, ולמרות הקשיים בשנות ילדותו והתבגרותו הצליח להגיע להישגים בתחום זה.

המיקום במתחם - מכיוון שהנאשם אינו תושב ישראל, לא ניתן להשית עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, ולכן יש למקמו בחלק התחתון של המתחם שיכלול מאסר בפועל ממש, גם אם קצר. אין מחלוקת כי הנאשם היה עצור בתיק זה בין 27.10.2016 ועד 3.11.2016, דהיינו 8 ימים.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 ימי מאסר בפועל כימי מעצרו - משמעות הדבר כי לא ירצה עונש מאסר נוסף;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות במשפחה, לרבות איומים, בתוך שנתיים מהיום;
- ג. קנס בסך 5000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.12.2019, או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס יקוזז מההפקדה במ"ת 4306-11-16. לא ישולם הקנס, יישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה;
- ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים במשך שנתיים מהיום, או שבועיים מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין והא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.